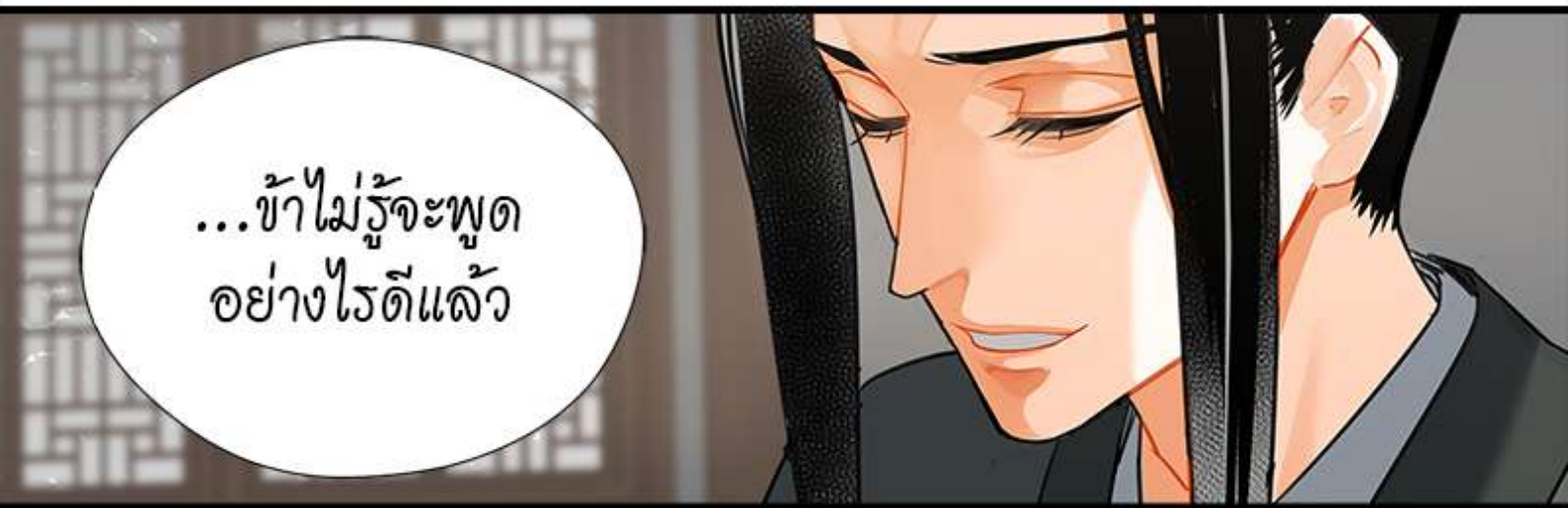

จिनกวงเหยาไปจากเหอเจียน
พร้อมกับจดหมายแนะนำ
ของเนี่ยหมิงเจวี่

ผ่านไปได้ไม่นาน จินกวงซ่าน
ได้ส่งความช่วยเหลือไปที่
เหอเจียน เนี่ยหมิงเจวีย
ตอบรับการช่วยเหลือ

อ้าว

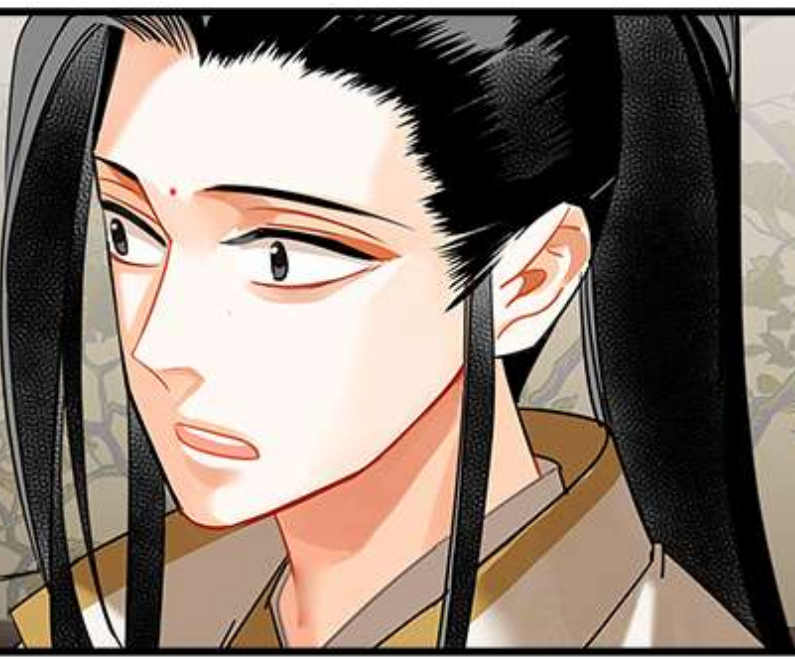

คราวนี้เซคตันะ
ที่เนียหมิงเจวีย...

ประมุขจีน
วันนี้เมิ่งเหยา
ทำอะไร?

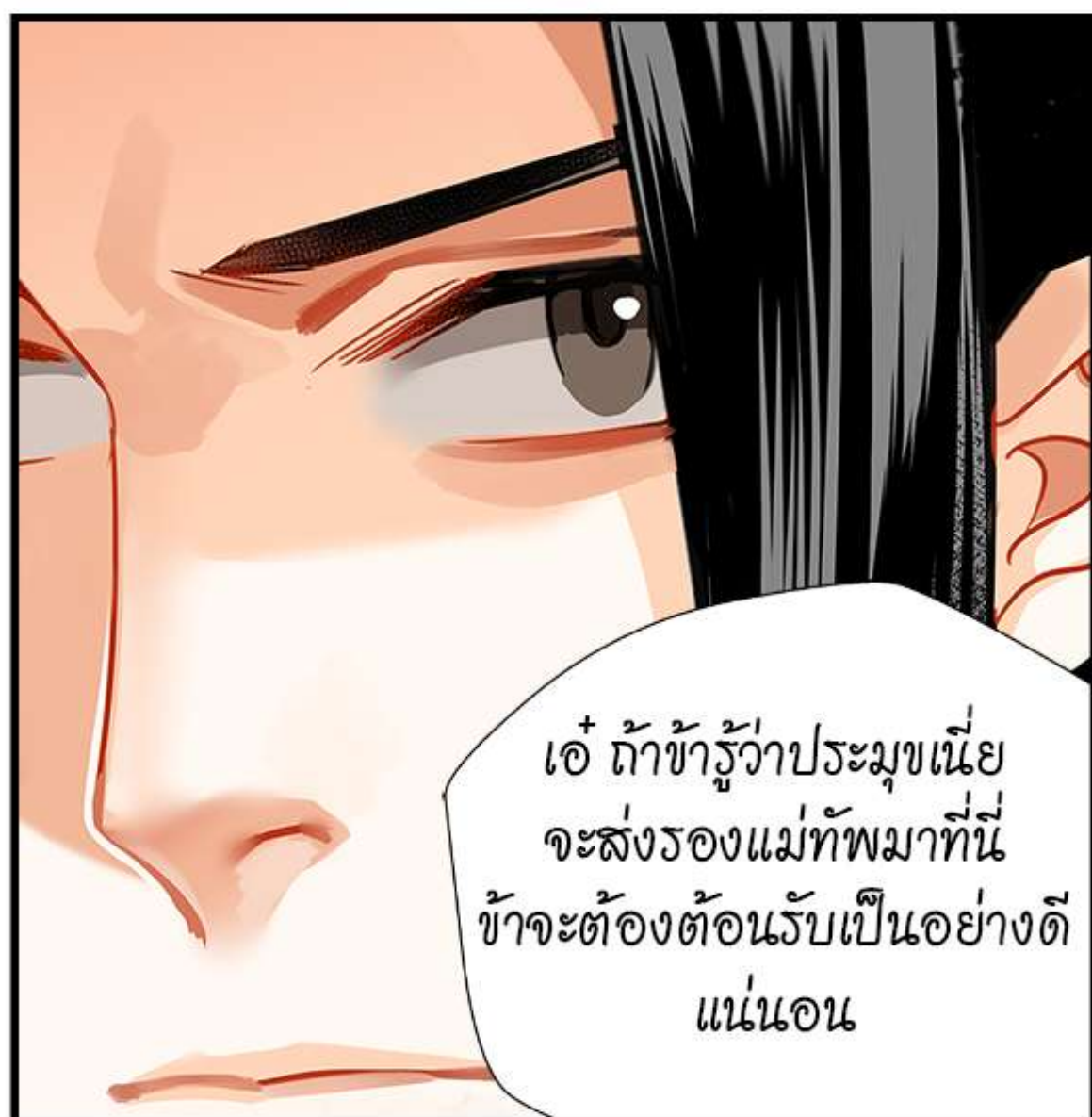

เมิ่งเหยา คือ...
เขาเป็นใครกัน?

เมิ่งเหยาเคยเป็น
รองประมุขของข้า

ข้าเขียนจดหมาย
ให้เขามาที่นี่

เนี่ยหมิงเจวี๋ยรู้ดีกว่า
เรื่องนี้จะต้องมีเงื่อนงำ

ว้าว

หลังจากอำลาแล้ว
ก็คอยมองหาตามสนามรบ

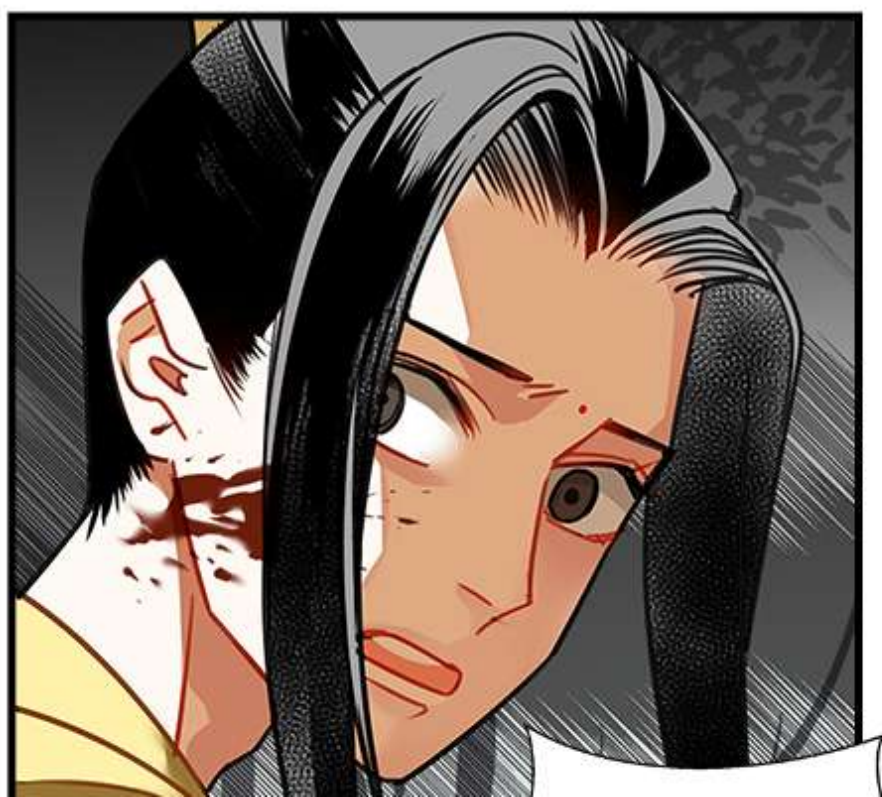
กระบี่
ของนักพรต
ตระกูลเวิน!!

นี่มัน...!!
วิชากระบี่ของ
ตระกูลเวิน

อ้าว

...ประมุขเนี่ย?

ประมุขเนี่ย
ประมุขเนี่ย!

ได้โปรดฟังข้า
อธิบายก่อน!

ข้าโดนบังคับ

ข้าโดนบังคับ
ให้ทำ!

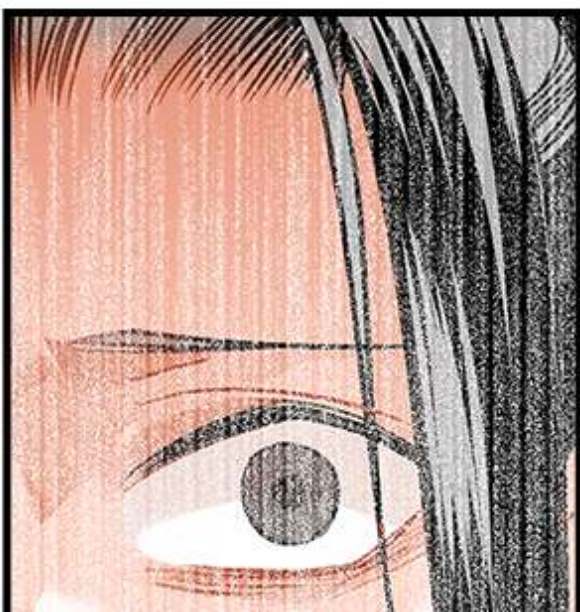

โดนบังคับ
อะไรของเจ้า?!

ตอนที่ข้า
ส่งเจ้ามาที่นี่
ข้าเคยบอก
ว่าอย่างไร?!

ข้ามาที่ตระกูลจิ้น
แห่งหลานหลิง
คนคนนี้เป็น
ผู้บังคับบัญชา

ฟุ่

ข้าผ่านความยากลำบาก
มามากมาย ทุ่มทั้ง
ร่างกายและแรงใจ
เพื่อวางแผน ข้าถูกข้าศึก
ล้อมในสนามรบ แต่เขา
กลับเอาความดีความชอบ
ไปเป็นของตัวเอง บอกว่า
ข้าไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง
แม้แต่แต่น้อย

ข้าไปตามเหตุผลกับเขา
แต่เขากลับไม่ใยดีแม้แต่น้อย
แล้วยังบอกว่าแม่ของข้า
แม่ของข้า...

ข้าเองก็สุดจะทน
ไมไหวเลือดขึ้นหน้า
เฉยพลั้งมือไป!

เจ้าคนโกหก!

เวลาที่คนที่โกรธ
จนหน้ามืดตามัวจะลงมือ
ฆ่าใครสักคน มีท่าทาง
เหมือนเจ้าเมื่อกี่ครั้ง?

ตั้งใจเลือก
สนามรบในป่าทึบ
ที่เพียงมีการ
เช่นฆ่ากัน?

จงใจใช้กระบี่
ของตระกูลเวินฆ่าเขา
แสดงว่าโดนพวกศัตรู
ข่มใจมดีแล้วโยนความผิด
ให้คนอื่น?

เจ้าจงใจ

วางแผนไว้
ล่วงหน้าชัด ๆ!

พริ้ว

